

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 148: Forslag til lov om ændring af lov om planlægning. (Revision af detailhandelsbestemmelserne).

Af miljøministeren (Connie Hedegaard).
(Fremsat 6/2 2007. Første behandling 22/2 2007. Betænkning 16/5 2007).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Formanden:

Hr. Per Clausen som ordfører.

Kl. 14.05

Per Clausen (EL):

Vi har her at gøre med et lovforslag, som er særdeles nødvendigt og vigtigt, forstået på den måde at den gamle lov om detailplanlægningen jo har udviklet sig på en sådan måde, at anvendelsen af de såkaldt særlige planmæssige begrundelser blev udnyttet til at give dispensationer fra arealkrav til en særlig kategori af dagligvarebutikker og dermed reelt var i færd med at underminere de i loven fastsatte grænser. Altså var man i færd med at komme i en situation, hvor forsøget på at forsvare en alsidig detailhandel i Danmark, en alsidig detailhandel, der også betød, at man havde butikker i de små byer osv., blev undergravet.

Derfor var det uhyre fornuftigt, at man nedsatte et detailhandelsudvalg, og udvalget kom da også efter et grundigt arbejde med en række anbefalinger, der på den ene side imødekom krav om mulighed for at etablere større butikker og på den anden side forsøgte at beskytte den mindre og mellemstore detailhandel i Danmarks

mindre byer mod udkonkurrering fra større kæder.

Der skal ikke være nogen tvivl om, at hvis Enhedslisten skulle have formuleret det, som detailhandelsudvalget nåede frem til – et udvalg, hvor der jo er repræsentanter for alle interessenter på området – ville vi have gennemført en langt mere radikal stramning af lovgivningen, sådan at man langt mere effektivt kunne sikre en alsidig sammensætning af butikkerne i Danmark og langt mere sikkert kunne have taget nogle initiativer, sådan at man for alvor havde skabt mulighed for, at der også havde været et alsidigt butiksliv i de mindre byer og i landdistrikterne. Men vores udgangspunkt var alligevel, at når der var så bred en enighed blandt de involverede parter, ville vi støtte det, som detailhandelsudvalget lagde frem.

Desværre har regeringen i sit endelige lovforslag af uransagelige grunde lavet to ændringer, som efter vores opfattelse vil få alvorlige negative konsekvenser. Det ene er, at man har opfundet et begreb, som hedder, at der skal være mulighed for at udvide butikkerne med 200 m² ekstra til personalefaciliteter. Det interessante her er, at hvis man kigger på reaktionerne fra fagforeningerne på området, HK Handel og LO, udtrykker de alle dyb forundring. De har aldrig været udsat for, at personalet i de her butikker har ytret noget ønske om, at man planmæssigt skulle sikre muligheden for 200 m² ekstra.

Det, som efter vores opfattelse bliver konsekvensen af det her, er i virkeligheden bare, at man giver butikkerne 200 m² ekstra uden nogen som helst saglig begrundelse, og jeg vil bare referere både til de svar, der er kommet på spørgsmål i forbindelse med udvalgsarbejdet, og ministerens svar under førstebehandlingen, hvoraf det fremgik, at det her forslag er kommet, man ved ikke hvorfor, men at der i hvert fald ikke eksisterer nogen fornuftig begrundelse for det.

Derudover valgte ministeren også at overhøre anbefalingerne fra udvalget, idet man har foreslået større maksimumsarealer og udvidet antallet af byer, der kan planlægge med udvalgsvarebutikker på over 2000 m². Det betyder efter Enhedslistens opfattelse, at vi har åbnet op for en udvikling, som meget nemt kan ende i retning af de skræmmeksempler, vi har set i USA og Sverige. Det vil jo ikke ske i første omgang, fordi loven stadig væk indeholder en række bestemmelser, der kan modvirke dette, men når man f.eks. ikke længere kan finde plads til ekstra store forretninger i bymidten i de mindre